

I Danmark er jeg født

Hans Christian Andersen 1850

Sebastian 1995

Arr: Stephan Kaae 2019

♩ = 60

D D G Gm/Bb D G Em7(b5) A⁶

S
A

1. I Dan-mark er jeg født, dér har jeg hjem-me, der har jeg rod, der-fra min ver-den

T
B

4 D D G Gm/Bb Bm⁷ Em⁷ Em⁷(b5) A⁶

går. Du dan-ske sprog, du er min mo-ders stem me, så sødt vel-sig-net du mit hjer-te

8 D G⁶ G/B D/A G⁶ G/B D/A A

når. Du dan-ske, fri-ske strand, hvor old-tids kæm-pe - gra - ve stå

12 D D⁷ G Gm D/A A(sus4) A D D⁷/C

mel-lem æb - le - gård og hum - le - ha - ve. Dig els - ker

15 Bm /A Bm⁶/G# G/A D/A G⁶/A Gm D Gm A

jeg! Dan - mark, mit fæ - dre - land!

2. Hvor reder sommeren vel blomstersengen
 mer rigt end her, ned til den åbne strand?
 Hvor står fuld månen over kløverengen
 så dejligt som i bøgens fædreland?
 Du danske, friske strand,
 hvor Danebrogen vajer, -
 Gud gav os den, - Gud giv den bedste sejer!
 Dig elsker jeg!
 Danmark, mit fædreland!

3. Engang du herre var i hele Norden,
 bød over England, - nu du kaldes svag,
 et lille land, og dog så vidt om jorden
 end høres danskens sang og mejselslag.
 Du danske, friske strand,
 plovjernet guldhorn finder,
 Gud giv dig fremtid. som han gav dig minder!
 Dig elsker jeg!
 Danmark, mit fædreland!

4. Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
 hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
 hvor sproget er min moders bløde stemme
 og som en sød musik mit hjerte når.
 Du danske, friske strand
 med vilde svaners rede,
 I grønne ø'r, mit hjertes hjem henede!
 Dig elsker jeg!
 Danmark, mit fædreland!